

1936

Nr 81—96.

Utkom från trycket
den 7 april 1936.

Nr 81.

Lag

om skuldebrev;

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

given Stockholms slott den 27 mars 1936.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer:

1 KAP.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Utfärdar någon skuldebrev, svare han för sin förskrivning; dock äge han, där ej annat må anses avtalat, utan hinder av förskrivningen göra gällande invändningar beträffande rättsförhållande som föranlett handlingens utfärdande.

2 §.

Är skuldebrev utfärdat av flere utan förbehåll om delad ansvarighet, svare de en för alla och alla för en för vad förskrivet är.

7 Där någon av dem betalt gälden, äge han att av varje medgäldenär utkräva dennes andel. Har någon medgäldenär kommit på uppenbart obestånd eller är hans vistelseort okänd, gälde envar av de övriga så stor del av bristen som på honom belöper. Lag samma vare, där den som betalt gälden krävt medgäldenär å dennes andel eller på ändamålsenligt sätt avsänt meddelande om kravet, och betalning ej därefter ingått inom fjorton dagar.

3 §.

Är ej bestämt var betalningen skall erläggas, varde den fullgjord i borgenärens bostad. Driver han handel eller annan rörelse, skall betalningen fullgöras i affärslokalen. Flyttar borgenären från ett land till ett annat, eller övergår fordringen till borgenär i annat land, skall betalningen likväl erläggas å den ort som förut var betalningsort.

Borgenären äge att, inom det land där betalning skall erläggas, anvisa annan betalningsort än nyss sagts, där detta ej medför väsentlig olägenhet eller kostnad för gäldenären.

Har borgenären flyttat eller fordringen övergått till annan borgenär, och saknar gäldenären kännedom om var betalning i ty fall skall erläggas, äge borgenären ej tala å dröjsmål med betalningen som därav föranledes; och svare han för kostnad och skada som tillskyndats gäldenären därigenom att förändringen ej varit denne kunnig.

4 §.

Utgivas i större antal obligationer eller andra skuldebrev som uppenbarligen äro avsedda för den allmänna rörelsen, varde, där ej annat förbehåll träffats, betalningen fullgjord i gäldenärens affärslokal.

¹ Riksdagens skrivelse 1936: 67.

Lag samma vare i fråga om insättningsbevis som utfärdats av bank, bank förstås i denna lag envar som äger driva bankrörelse.

5 §.

Är förfallotid ej avtalad, vare gäldenären pliktig att infria skul när borgenären det fordrar och äge rätt att betala så snart han själv Rän-tebetalning varde, så länge huvudstolen ej är förfallen, fullgjord är å dag som efter kalendern motsvarar dagen för skuldebrevets utfärdande.

Inträffar skuldebrevs förfallotid å söndag eller annan allmän helgdag, nästa söckendag ansedd såsom förfallodag. Lag samma vare, där skuldeb lyder på betalning inom viss tid, vars sista dag är allmän helgdag. Likställ-da med allmän helgdag vare enligt denna lag påskafton, midsommarafton och julafton.

6 §.

Är i skuldebrev ränta utfäst, skall den, där betalningstiden försittes, utgå efter enahanda grund som före förfallodagen.

Är ränta ej utfäst, gälle i fråga om skyldighet att den giva vad i 9 kap. 10 § handelsbalken sägs.

7 §.

Är skuldebrev ställt att betalas i myntslag som icke är gångbart å den ort där betalningen sker, må, där ej annat förbehåll träffats, skulden gäldas i or-tens mynt efter värdet å betalningsdagen.

Varder skuldebrev å myntslag som ej är gångbart å den ort där betalning skall ske icke i rätt tid infriat, och har kursen å det utländska myntslaget där fallit, äge borgenären kräva betalning i ortens mynt efter kursen å den dag då betalning hade bort erläggas. Föranleda omständigheterna annan beräkning av den skada borgenären må hava lidit genom kursfallet, varde betalningen därefter lämpad. Kan det antagas att borgenären ej av kursfallet haft skada, gälle vad i första stycket är sagt. Beror dröjsmålet av borgenären, eller av lag-bud, avbrott i den allmänna samfärdseln eller liknande oöverstigitligt hinder, som ej bort av gäldenären tagas i beräkning vid skuldebrevets utfärdande, äge första stycket ock tillämpning.

8 §.

Skulle tillämpning av villkor som upptagits i skuldebrev uppenbarligen vara stridande mot gott affärsskick eller eljest otillbörlig, må villkoret jämkas eller lämnas utan avseende.

9 §.

Varder skuldebrev annorledes än genom gåva överlåtet å annan, svare över-låtaren för fordringens giltighet, utan så är att den till vilken fordringen överläts ägde kännedom om att den var ogiltig eller hade skälig anledning till misstanke därom.

För gäldenärens vederhäftighet svare överlåtare ej utan att han åtagit sig det.

10 §.

Vad i denna lag sägs om överlåtelse av skuldebrev gälle ock i fråga om pantsättning av dylik handling.

2 KAP.

Om löpande skuldebrev.

11 §.

Såsom löpande anses skuldebrev som är ställt till innehavaren eller till viss man eller order.

Lika med skuldebrev som är ställt till innehavaren anses skuldebrev varav ej framgår till vem betalning skall ske.

Har den som utfärdat skuldebrev till viss man därå tecknat medgivande till inteckning, gälla skuldebrevet såsom vore det ställt till viss man eller order, utan så är att, genom orden »icke till order» eller motsvarande uttryck, i skuldebrevet träffats förbehåll att det ej skall vara löpande.

12 §.

Tecknas å skuldebrev som är ställt till innehavaren påskrift, enligt vilken det skall gälla såsom ställt till viss man eller till viss man eller order, vare utan hinder därav skuldebrevet gällande i innehavarens hand, där ej påskriften var gjord av gäldenären, eller av skuldebrevet framgår att den var tillkommen med hans samtycke.

13 §.

Är skuldebrev ställt till innehavaren, skall den som har det i händer förmodas äga rätt att göra fordringen gällande.

Är skuldebrev ställt till viss man eller order, och innehaves det av annan än den till vilken det är ställt, skall ock den som har det i händer förmodas äga rätt att göra fordringen gällande, där han till stöd för sin rätt förmår åberopa lydelsen av sammanhängande, till honom fortgående skriftliga överlåtelse, även om någon av dem är ställd till innehavaren eller tecknad in blanco. Är skuldebrevet intecknat, och innehaves det av den intecknade egendomens ägare, skall denne förmodas äga rätt att förfoga över skuldebrevet, ändå att han ej förmår åberopa skriftlig överlåtelse från den som, såvitt handlingen utvisar, näst före honom var dess rätte innehavare.

14 §.

Har skuldebrev som är ställt till innehavaren blivit av någon som hade det i händer överlåtet och kommit i förvärvarens besittning; finnes sedan att överlåtarens ej var rätte borgenären eller behörig att å dennes vägnar förfoga över skuldebrevet, vare nye innehavaren ändock ansedd för rätt borgenär, utan så är att han visste att den andre ej ägde överlåta handlingen, eller han åsidosatt den aktsamhet som, efter omständigheterna, skäligen bort iakttagas.

I fråga om skuldebrev till viss man eller order vare lag samma, där överlåtelserna var verkställda av den som enligt 13 § skulle förmodas äga rätt att göra fordringen gällande, eller av någon som skäligen kunde hållas för denne eller antagas vara berättigad att handla å hans vägnar. Huruvida tidigare överlåtelse är äkta och i övrigt giltig, vare förvärvaren ej pliktig att pröva, med mindre särskild anledning därtill föreligger.

15 §.

Har någon, efter överlåtelse, i god tro kommit i besittning av löpande skuldebrev, må ej mot nye borgenären göras gällande:
att skuldebrevet är ogiltigt på grund av tvång som avses i 29 § lagen om avtal eller på grund av svek eller annat förhållande som avses i 30—33 §§ sagda lag;
att belingat vederlag ej tillgodokommit gäldenären, eller att i övrigt det rättsförhållande som föranlett skuldebrevets utfärdande medför rätt till jäv; ej heller

att, innan överlåtelsen skett, skuldförhållandet upphört eller förändrats genom betalning, avtal, kvittning, uppsägning eller dom.

Ej må nye borgenären anses hava varit i god tro, där han kände ohet varå invändningen grundas, eller hade skäligen anledning till missdärom.

Har angående betalning, uppsägning eller annan omständighet som förut är nämnd å skuldebrevet tecknats påskrift som ej lätteligen avlägsnas, men har detta likväl skett, må, ändå att nye borgenären var i tro, den omständighet varom fråga är göras gällande.

I fråga om invändning att löpande skuldebrev tillkommit för skens s eller att det utan undertecknarens vilja kommit ur dennes besittning, är stadgat i lagen om avtal.

16 §.

Har gäldenären guldit ränta eller sådan avbetalning som enligt skuldebrevet skall erläggas å däri angiven tid, må det, utan hinder av vad i 15 § är stadgat, åberopas jämväl mot ny borgenär, som i god tro fått handlingen på sig överlåten sedan beloppet förfallit till betalning. Mot krav å betalning som här avses gälle ock annat jäv som i 15 § sägs.

17 §.

Ändå att ny borgenär är i god tro, må gäldenären mot honom göra gällande: att skuldebrevet är förfalskat, eller å gäldenärens vägnar utfärdadt av någon som därtill saknade behörighet, eller ogiltigt såsom tillkommit under tvång varom sägs i 28 § lagen om avtal, eller såsom utfärdadt av någon som var omyndig eller handlade under inflytande av rubbad själsverksamhet; eller

att skuldebrevet dödats eller betalning fullgjorts genom fordringsbeloppets nedsättande i allmänt förvar, eller att borgenären i följd av preskription eller proklama förlorat sin talan, eller att skuldförhållandet ändrats genom tvångsackord.

18 §.

Har skuldebrevet genom överlåtelse kommit i ny borgenärs hand, och äger gäldenären hos tidigare borgenär genfordran, må den ej göras kvittningsvis gällande, med mindre dess indrivande skulle äventyras genom kvittningsrättens upphörande och nye borgenären uppenbarligen insåg detta då skuldebrevet kom i hans hand.

Grundar sig genfordringen på det rättsförhållande som föranlett skuldebrevets utfärdande, gälle vad i 15 § är stadgat om jäv på grund av sådant förhållande.

19 §.

Har skuldebrev som är ställt till innehavaren infriats hos den som hade det i besittning, och visar sig sedan att han icke var rätte borgenären eller behörig att å dennes vägnar uppbära beloppet, vare betalningen ändock gill, utan så är att gäldenären visste att beloppet kom i orätta händer eller åsidosatt den akt-samhet som, efter omständigheterna, skäligen bort iakttagas.

I fråga om skuldebrev till viss man eller order vare lag samma, där betalningen uppbars av den som enligt 13 § skulle förmodas äga rätt att göra fordringen gällande, eller av någon som skäligen kunde hållas för denne eller an-åberopas vara berättigad att handla å hans vägnar. Huruvida överlåtelse som åberopas av innehavaren är äkta och i övrigt giltig, vare gäldenären ej pliktig att pröva, med mindre särskild anledning därtill föreligger.

20 §.

Har löpande skuldebrev efter överlåtelse kommit i ny innehavares hand, vare ändock räntebetalning som, då förfallotid är inne, erlägges till överlåtaren gill, utan så är att gäldenären visste, att denne ej längre ägde uppbära betalning,

eller hade skälig anledning att det misstänka. Vad sålunda stadgats om ränta gälla ock i fråga om avbetalning som enligt skuldebrevet skall erläggas å däri angiven tid.

Erlades betalningen av löftesman eller av någon som icke, eller allenast med in-tecknad egendom eller annan pant, svarade för förbindelsen, vare betalningen ej gill, med mindre såväl denne som gäldenären var i god tro på sätt i första stycket sägs.

21 §.

Ej vare gäldenären pliktig att infria löpande skuldebrev utan att det till honom återställes; och give borgenären honom särskilt kvitto, där sådant påfordras.

I fråga om betalning av ränta eller avbetalning å huvudstolen äge gäldenären kräva att särskilt kvitto lämnas och anteckning göres å skuldebrevet; dock må anteckning om räntebetalning eller om sådan avbetalning som enligt skuldebrevet skall ske å däri angiven tid ej krävas, där betalningen erlägges till den som, enligt vad av skuldebrevet framgår, var dess förste innehavare eller, gäldenären veterligen, senare därå tecknats såsom borgenär.

Uppsägning av skuldebrevet varde på gäldenärens begäran tecknad å handlingen.

22 §.

Överlåtelse av löpande skuldebrev vare ej gällande mot överlåtarens borgenärer, med mindre den till vilken överlåtelsen skett fått handlingen i besittning.

Säljer bank löpande skuldebrev, vare försäljningen gällande mot bankens borgenärer, ändå att skuldebrevet för förvaring kvarlämnats hos banken.

23 §.

Där till obligationer eller andra skuldebrev varom förmäles i 4 § första stycket utfärdats räntekuponger, tillkomme innehavare av sådan kupong, ändå att han icke innehar huvudförbindelsen, att, mot kupongens överlämnande, uppbära räntan; och skall, under förutsättning att huvudförbindelsen lagligen medfört betalningsskyldighet, å kupongen tillämpas vad om skuldebrev till innehavaren är stadgat. Kupong som finnes vara förvärvad i samband med huvudförbindelsen skall dock anses allenast såsom tillbehör till denna. Bestämmelser som innefattas i huvudförbindelsernas gemensamma text vare mot kuponghavaren gällande.

Ej må betalning krävas för räntekupong som skulle förfallit efter det enligt bestämmelse i huvudförbindelsen denna är, i följd av utlottning eller eljest, förfallen till betalning.

Finnes kupong hava tidigare än en månad före förfalldagen, utan samband med huvudförbindelsen, överlåtits till kuponghavaren, äge 14 och 15 §§ ej tillämpning; ej heller skall 19 § vinna tillämpning, där tidigare än nu är sagt betalning för kupong erlägges till annan än den som visar sig innehava huvudförbindelsen.

24 §.

Äro utdelningskuponger utfärdade till aktiebrev, tillkomme kuponghavare att, mot kupongens överlämnande, uppbära utdelningen, ändå att han ej är aktieägare. Så snart beslut om utdelning fattats, skall, under förutsättning av aktierättens giltighet, å kupongen tillämpas vad om skuldebrev till innehavaren är stadgat; dock att kupong som finnes hava förvärvats i samband med aktiebrevet skall anses allenast såsom tillbehör till detta. Vad i bolagsordningen må vara stadgat angående kuponger lände kuponghavaren till efterrättelse.

Finnes kupong hava, utan samband med aktiebrevet, överlåtits till kuponghavaren innan utdelningen beslutits, gälla ej vad i 14 och 15 §§ är stadgat.

25 §.

Har ränte- eller utdelningskupong varom i 23 eller 24 § sägs ej företetts inlösen inom tre år från förfallodagen, vare den ej vidare gällande. Avtal kortare tid vare utan verkan.

Anmäler någon hos gäldenären, inom tiden för kupongs giltighet, att pongen förstörts eller eljest förkommit, och gitter han göra sin rätt till pongen sannolik, äge han, när samma tid gått till ända, utfå betalning, att kupongen ej företes.

3 KAP.

Om enkla skuldebrev.

26 §.

Enkelt skuldebrev är det som ställes till viss man.

Att skuldebrev som är ställt till viss man och av gäldenären försetts med medgivande till inteckning gäller såsom löpande, är stadgat i 11 §.

27 §.

Varder enkelt skuldebrev överlåtet, njute nye borgenären ej mot gäldenären bättre rätt än den överlåtaren ägde; dock gälle, i fråga om skuldebrev som upprättats för skens skull, vad därom är stadgat i lagen om avtal.

28 §.

För fordran hos överlåtaren äge gäldenären njuta kvittning, utan så är att han förvärvat genfordringen efter den tid då överlåtelsen blev honom kunnig eller han fick skäl原因 anledning till förmodan därom. Förföll genfordringen först efter sagda tid och senare än skuldebrevet, äge kvittning ej rum.

29 §.

Har enkelt skuldebrev överlåtit, vare, där gäldenären ändock erlägger betalning till överlåtaren, sådan betalning gill, utan så är att gäldenären visste, att den andre ej längre ägde uppbära betalning, eller hade skäl原因 anledning att det misstänka.

30 §.

Erlägges betalning till den som beropar sig å skriftlig överlåtelse av enkelt skuldebrev, och finnes sedan överlåtelsen vara ogiltig, vare utan hinder därav betalningen gill, såframt ej gäldenären ägde kunskap om den omständighet som medförde ogiltigheten eller hade skäl原因 anledning till misstanke därom; dock äge gäldenären ej tillgodoräkna sig betalningen, där överlåtelsen var förfalskad eller eljest tillkommen under någon av de omständigheter som enligt 17 § medföra ogiltighet av förskrivning.

31 §.

Överlåter någon enkelt skuldebrev, vare överlåtelsen ej gällande mot hans borgenärer, med mindre gäldenären om åtgärden underrättats av överlåtaren eller den till vilken överlåtelsen skett; innebar överlåtelsen gåva, gälle om dess verkan vad därom är särskilt stadgat.

Varder enkelt skuldebrev överlåtet till flere, gälle tidigare överlåtelse framför senare; dock äge den senare överlåtelsen företräde, där den tidigare än den andra meddelats gäldenären på sätt nu är sagt och förvärvaren då var i god tro.

Har någon avhänt sig rörelse varmed följer skyldighet att föra handelsböcker, och omfattar avhändelsen de i rörelsen uppkomna fordringar, äge vad i första stycket är stadgat ej tillämpning.

4 KAP.

Särskilda bestämmelser angående vissa enkla skuldebrev.

32 §.

Innehåller bevis rörande tillgodohavande hos bank förbehåll enligt vilket medlen ej må uttagas utan att beviset återställes eller förses med påskrift, invändning som grundas å bankens förhållande till tidigare innehavare, tillämnade bestämmelser om överlåtelses verkan mot överlåtarens borgenärer äga god tro fått beviset i besittning.

Beträffande motbok rörande tillgodohavande hos bank skall vad i första stycket är stadgat gälla, ändå att motboken ej innehåller förbehåll som där är sagt.

Enkla skuldebrev som, under namn av förlagsbevis eller eljest, utgivnas i större antal och uppenbarligen äro avsedda för den allmänna rörelsen, vare ock, oaktat sådant förbehåll saknas, ansedda lika med löpande skuldebrev i de hänseenden nu äro angivna.

33 §.

Har i motbok rörande tillgodohavande hos bank eller i annat enkelt skuldebrev intagits förbehåll, som skulle medföra att betalning till innehavaren finge anses gill ändå att han ej vore rätt borgenär eller behörig att å rätte borgenärens vägnar uppbära betalning, må sådant förbehåll ej återropas, där gäldenären åsidosatt skälig aktsamhet vid prövning huruvida innehavaren var den till vilken skuldebrevet var ställt eller dennes rättsinnehavare eller ägde å rätte borgenärens vägnar uppbära betalningen.

Beträffande sparkassebok och motbok med sparbank gälle vad därom är särskilt stadgat.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 27 mars 1936.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

K. SCHLYTER.

(Justitiedepartementet.)

Nr 82.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

Lag

angående införande av lagen om skuldebrev;

given Stockholms slott den 27 mars 1936.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer:

¹ Riksdagens skrivelse 1936: 67.

